

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 26.9.2005
KOM(2005) 455 endelig

2003/0300 (COD)

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN
TIL EUROPA-PARLAMENTET**

i henhold til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, andet afsnit

vedrørende

**Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets
direktiv om energieffektivitet i slutanvendelserne og om energitjenester**

DA

DA

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN
TIL EUROPA-PARLAMENTET**

i henhold til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, andet afsnit

vedrørende

**Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets
direktiv om energieffektivitet i slutanvendelserne og om energitjenester**

1. BAGGRUND

Tidspunkt for forslagets forelæggelse for EP og Rådet
(dokument COM(2003) 739 endelig udg. – C5-0642-03–
2003/0300(COD)): 11. december 2003

Tidspunkt for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs
udtalelse: 28. oktober 2004

Tidspunkt for Europa-Parlamentets udtalelse ved første
behandlingen: 7. juni 2005

Tidspunkt for den fælles holdnings vedtagelse: 23. september 2005

2. FORMÅLET MED KOMMISSIONENS FORSLAG

Dette forslag skal fremme og udvikle et marked for energieffektivitet i slutanvendelserne og for energitjenester for derved at bidrage til at formindske CO₂-emissionerne og til Lissabonprocessen og samtidig forbedre energiforsyningsikkerheden. Forslagets vigtigste indhold tager sig således ud:

- Forslaget opstiller to ensartede, bindende årlige energibesparelsesmål for et tidsrum på seks år. Det drejer sig om (1) et generelt kumulativt mål på 1 % af den energimængde, der er blevet distribueret og/ eller solgt til slutkunderne i et forudgående tidsrum (på fem år) og (2) et tilsvarende, men mere ambitiøst delmål på 1,5 % om året for den offentlige sektor.
- Medlemsstaterne skal desuden pålægge energileverandører og/eller energidistributører i detaljerede at tilbyde deres kunder energitjenester eller energisyn.
- For at bistå medlemsstaterne med at måle udviklingen hen imod målenes opfyldelse har Kommissionen opstillet retningslinjer for en harmoniseret metode til måling af fremskridtene i retning af målenes opfyldelse.
- Foruden disse mål og forpligtelser indeholder forslaget hjælpemidler i form af særlige finansieringsordninger for energieffektivitet, krav om bedre måling og fakturering for at kunderne kan få bedre oplysninger, og krav om certificering af energileverandører. Der

indgår også foranstaltninger, som har til formål at forbedre energisynsordningerne og tilskynde myndighederne til at udvikle elektricitets- og gasdistributionstakster, der fremmer energieffektivitet i stedet for unødigt at opfordre til øget energiforbrug.

Forslaget har et bredt sigte. Det omfatter distribution og salg af de fleste typer energi, der leveres til slutkunderne, herunder elektricitet, gas, fyringsolie og transportbrændstoffer. Det gælder de fleste endelige (eller "slut-") energikunder, undtagen i emissionshandelssektoren.

3. BEMÆRKNINGER TIL DEN FÆLLES HOLDNING

3.1. Generelle bemærkninger til den fælles holdning

Kommissionen mener, at den fælles holdning, som den nu foreligger, generelt følger ånden i Kommissionens forslag af 10. december 2003, det gælder dog ikke (1) de generelle sparemåls art (vejledende i stedet for bindende) og (2) udeladelsen af sparemålene for den offentlige sektor. Den fælles holdning kan accepteres som et vigtigt skridt mod generel enighed med Europa-Parlamentet om dette forslag, idet den fælles holdning opstiller acceptable kompromisser på praktisk talt alle forslagens områder og dermed danner et godt grundlag for andenbehandlingen. Problemet med målene og den offentlige sektor skal naturligvis stadig løses.

Kommissionen mener desuden, at den fælles holdning på mange måder forbedrer det oprindelige forslag og samtidig behandler mange af de tanker og spørgsmål, Europa-Parlamentet har rejst i sine ændringsforslag. Indførelsen af nye betragtninger, forbedringen af de foreliggende definitioner og indførelsen af nye definitioner har alt i alt givet Kommissionens forslag bedre sammenhæng og konsekvens.

Udvidelsen af anvendelsesområdet i artikel 6 (en forpligtelse til, at energileverandørerne tilbyder deres kunder energitjenester) forbedrer f.eks. denne artikel ved at fastsætte flere alternativer måder, hvorpå denne forpligtelse kan opfyldes. Den omfatter nu tilbud om energitjenester, energisyn, energieffektiviseringstiltag eller indbetaling til en energieffektivitetsfond. Udeladelsen af det gratis energisyn giver også virksomhederne mulighed for fortrinsvis at arbejde på markedsvilkår.

De betingelser, der nu opstilles i artiklerne om finansieringsordninger, fakturering, måling og energisyn, er blevet tilpasset og indrettet nøjere efter medlemsstaternes forhold. At der er blevet oprette et udvalg for at bistå Kommissionen med at udvikle en mere harmoniseret ordning for måling af energieffektivisering betragtes også som en forbedring.

Mange af de ændringsforslag, Parlamentet fremsatte ved førstebehandlingen og som Kommissionen har accepteret, afspejles allerede helt, i princippet eller delvis i den fælles holdning. Heriblandt er de fleste af definitionerne, indførelsen af en udvalgsprocedure og forbedringen af artikel 6, hvad forpligtelsen angår. Desuden er mange af Parlamentets ændringsforslag, når det gælder ordningen for måling af energieffektivisering, allerede medtaget i den fælles holdning. Også disse kan accepteres af Kommissionen. De omfatter begreberne bottom-up-målinger og top-down-indikatorer foruden benchmarking, der benyttes som komparativ top-down-indikator.

På den anden side er der andre spørgsmål, som Parlamentets ændringsforslag har rejst, men som den fælles holdning ikke behandler, og som derfor står tilbage og skal overvejes og

drøftes yderligere. Heriblandt er målenes bindende karakter, spørgsmålet om længere målperiode og højere mål og behovet for særlige mål i den offentlige sektor. Selv om mange af disse spørgsmål vil blive behandlet senere, må Kommissionen fremhæve, at den fælles holdning har ændret det bindende generelle sparemål på 1 % til et vejledende mål¹. Af samme grund kan Kommissionen ikke acceptere, at det bindende mål på 1,5 % for den offentlige sektor svækkes ved at gøre det til et simpelt krav til medlemsstaterne om at sikre, at den offentlige sektor træffer energieffektiviseringsforanstaltninger². Endelig er der en betragtning (8a) i den fælles holdning, som gentager, at vejledende mål ikke er juridisk bindende. Også det er uacceptabelt for Kommissionen, da det fragår og gør det mindre vigtigt, at målene opfyldes og overholdes.

Den fælles holdning udsætter således drøftelsen af en række af Europa-Parlamentets ændringsforslag til et senere tidspunkt. Nogle af dem kunne sandsynligvis være blevet accepteret helt eller i princippet af medlemsstaterne og kunne have indgået i den fælles holdning, hvis der havde været tid til at drøfte dem udførligt. I stedet for er behovet for at underbygge de kompromisser, der blev opnået på alle forslagens andre områder, blevet prioriteret. Efter Kommissionens opfattelse kunne nogle af de ændringsforslag, der ikke er medtaget i den fælles holdning, godt have været det (se punkt 3.4).

3.2. Ændringsforslag, som Kommissionen har accepteret, og som er medtaget helt eller delvis i den fælles holdning

Ændringsforslag 1 (Betragtning 1) påpeger, at bedre energieffektivitet fremmer gennemførelsen af vedvarende energi, og at øget anvendelse af vedvarende energi også er et vigtigt energimål for Fællesskabet. Det er en fordel ved energieffektivisering, som ofte overses.

Ændringsforslag 3 giver i den omredigerede form på tilfredsstillende måde udtryk for de mange fordele ved energieffektivisering. Den generelle henvisning til Lissabon-strategien forekommer mere relevant end henvisningen til Kok-højniveaugruppen.

Ændringsforslag 5 og 12 indgår allerede i betragtning 9 (udbud af og efterspørgsel på energitjenester), i betragtning 12 (den offentlige sektors betydning for forøgelse af efterspørgslen på energieffektiv teknologi og energitjenester) og i betragtning 15a (udvalgsprocedurer), som alle er vigtige.

Ændringsforslag 7 er medtaget på tilfredsstillende måde, det gælder dog ikke spørgsmålet om målenes karakter, idet de i den fælles holdning er blevet vejledende. Denne udeladelse kan naturligvis ikke accepteres. Udeladelsen af henvisningen til standarder kan dog accepteres, da de, i hvert fald når det gælder handelsvarer, nu hører under Kommissionens kompetence.

Ændringsforslag 8 kan accepteres, således som det er medtaget. Af artikel 6, stk. 3, (om energileverandørernes forpligtelse til at tilbyde deres kunder energitjenester og andre energieffektiviserings tiltag) fremgår det klart, at medlemsstaterne skal sikre, at alle relevante

---

¹ Europa-Parlamentet har beholdt det bindende mål, og dets holdning er således i overensstemmelse med Kommissionens. Dette fremgik klart af stemmetallet på plenarforsamlingen den 7. juli. Stemmerne (458 for, 148 imod og 27, som undlod at stemme) viser stærk støtte til bindende mål og giver andenbehandlingen et klart mandat.

² Europa-Parlamentet foretrækker ikke blot at beholde et særligt mål for den offentlige sektor, men har vedtaget et ændringsforslag om at forhøje det.

markedsdeltagere får adgang til dette marked og sikres lige vilkår. Det princip, der udtrykkes i ændringsforslag 8, nemlig at krydssubsidiering mellem energi og teknologi skal forbydes, er vigtigt og omfattes delvis af artikel 6, stk. 3.

Ændringsforslag 10, der lader betragtning 12 udgå, kan accepteres, fordi betragtningen på tilfredsstillende måde afløses af ændringsforslag 5, som er medtaget.

Ændringsforslag 11, om værdien af de seneste udviklinger inden for måleteknologi afspejles i betragtning 13a i den fælles holdning. Det gælder også ændringsforslag 13 om direktiverne om det indre marked, der nu på tilfredsstillende måde omfattes af betragtning 4, hvori henvisningen er medtaget.

Ændringsforslag 12 om udvalgsproceduren afspejles på en acceptabel måde i betragtning 15a i den fælles holdning.

Ændringsforslag 14 er på tilfredsstillende måde blevet delvis medtaget, således som det indgår i artikel 2, stk. 2. Kommissionen accepterer, at emissionshandelssektoren er blevet udeladt. De anlæg, der omfattes af IFBF-direktivet, er næsten de samme som dem, der omfattes af direktivet om handel med emissionskvoter, og IFBF-direktivet indeholder en undtagelse for bionedbrydeligt affald, som ville gøre den fælles holdning inkonsekvent. Kommissionen kan derfor også acceptere, at udelukkelsen udelades for IFBF's vedkommende. Spørgsmålet om bygninger og deres udelukkelse behandles i artikel 12, stk. 3, hvor bygningsattest accepteres som opfyldelse af kravet om energisyn og dermed indirekte muliggør den udelukkelse, der anføres i dette ændringsforslag.

Ændringsforslag 15 om affald fra landskabsbevarelse er ikke direkte medtaget i den fælles holdning, men omfattes indirekte og på en for Kommissionen tilfredsstillende måde af artikel 3, litra a), hvor direktiv 2001/77/EF's definition på biomasse anvendes.

Ændringsforslag 16, 17, 21 og 22 om definitionerne (artikel 3) er blevet medtaget på tilfredsstillende måde i definitionerne i den fælles holdning (ændringsforslag 21 og 22 drejer sig om en omredigering af definitionerne på "kontrakt om tredjepartsfinansiering" og "præstationskontrakt om energitjeneste". De kan accepteres af Kommissionen.) Ændringsforslag 23 indgår i den tysksprogede version.

Ændringsforslag 26 om "præstationskontrakter om energibesparelser" er ikke direkte medtaget i den fælles holdning, da denne definition nu anses for at indgå i "præstationskontrakt om energi", som den fælles holdning har en definition på. Kommissionen kan betragte dette som medtaget i tilstrækkeligt omfang og derfor acceptere det.

Ændringsforslag 33 understreger, at nationale energieffektiviseringstiltag allerede kan være til stede. Kommissionen kan tilslutte sig behovet for at efterprøve virkningerne af eksisterende nationale foranstaltninger, da disse kan godskrives som led i opfyldelse af sparemålet.

Ændringsforslag 47 fjerner det gratis energisyn som led i opfyldelse af forpligtelsen i artikel 6. Det kan accepteres, da der er behov for yderligere at udvikle det voksende erhvervsmarked for udførelse af sådanne syn.

Ændringsforslag 48 kan accepteres, således som det er medtaget, fordi markedets efterspørgselsside er lige så vigtig for energitjenester og andre energieffektiviseringstiltag

som udbudssiden. Det bør også påhvile medlemsstaterne at træffe de nødvendige foranstaltninger for at undgå markedshindringer.

Ændringsforslag 49 påpeger behovet for at beskytte privatlivet og den personlige integritet. Dette vigtige forhold er blevet medtaget på tilfredsstillende måde.

Ændringsforslag 50 pålægger medlemsstaterne at sikre, at alle markedsdeltagere får adgang til markedet for energitjenester og energieffektiviseringstiltag. Det er et vigtigt hensyn og er medtaget korrekt i den fælles holdning.

Ændringsforslag 57 kan accepteres, således som det er medtaget, da det er vigtigt at pålægge medlemsstaterne at tage sig af de små kunder i husholdningssektoren, hvor transaktionsomkostningerne er højere.

Ændringsforslag 58 er medtaget på tilfredsstillende måde, da energieffektivitetsfonde bør være åbne for alle leverandører af energitjenester og energieffektiviseringstiltag.

Ændringsforslag 64 er medtaget på acceptabel måde og fastsætter, at oplysningerne skal komme regelmæssigt og hyppigt nok til, at kunderne kan regulere deres forbrug.

Ændringsforslag 69 er medtaget på tilfredsstillende måde. Oplysningerne bør stå til rådighed for slutkunderne og for andre organer som energiagenturer.

Ændringsforslag 74 fastsætter, at Kommissionens rapport skal udarbejdes senest fire år efter gennemførelsen. Ændringsforslaget er medtaget delvis. Det er imidlertid også hensigtsmæssigt, at forslagets krav om udveksling af den bedste praksis medtages i artikel 14, stk. 1.

Ændringsforslag 76 er medtaget i artikel 16. Det foreslår en udvalgsprocedure for at bistå med at udvikle et harmoniseret målesystem for energieffektivisering.

Ændringsforslag 78 er medtaget på en måde, som skaber klarhed omkring beregningsmetoden, hvad der også er det pågældende ændringsforslags formål.

Ændringsforslag 79 er medtaget i bilag I, selv om der benyttes en seksårsperiode som udgangspunkt. Tydeliggørelsen af, hvordan målet beregnes, og af, at dette mål ligger fast og ikke påvirkes af fremtidige ændringer af BNP, er også medtaget på acceptabel måde.

Ændringsforslag 82, 86, 88 og 90 anfører nye eksempler på energieffektiviseringstiltag, der kan komme i betragtning, og er medtaget i bilag III på acceptabel måde, da listen således bliver mere omfattende.

Ændringsforslag 83, 84, 92, 93, 95 og 96 kan accepteres delvis eller i princippet af Kommissionen. Disse ændringsforslag er også blevet medtaget på acceptabel måde i den fælles holdning: Ændringsforslag 83, 92 og 95 indgår delvis i den nye tekst i bilag III, punkt m og n. Ændringsforslag 93 er delvis medtaget i punkt f (nye effektive apparater og tidsstyring for at opnå den bedst mulige energiudnyttelse) og punkt d (digitale styresystemer). Ændringsforslag 84 er også delvis medtaget i punkt f (kombinerede kraftvarmeapparater). Ændringsforslag 96 er delvis (indirekte) medtaget i punkt p (energimærkningsordninger).

Ændringsforslag 99 opstiller et harmoniseret bottom-up-system til måling af energieffektivisering. Det er blevet delvis medtaget på en måde, som er tilfredsstillende for

Kommissionen. Dog bør de foreslåede tærskler – et loft over måleomkostningerne på 2 % og 40 millioner kWh for brugen af forenkede indikatorer – overlades til udvalgsproceduren.

3.3. Ændringsforslag, som Kommissionen har forkastet, men som er medtaget i den fælles holdning

Ændringsforslag 80, 87 og 98 blev forkastet af Kommissionen, men er medtaget i den fælles holdning. Ændringsforslag 80 er medtaget i den fælles holdning, for så vidt som tidligere foranstaltninger skal have ”en vedvarende virkning”. Kommissionen har fortrinsvis forkastet ændringsforslag 80, fordi det søger at forkorte det tidsrum, medlemsstaterne har fastsat for godtagelse af ”tidligere tiltag”, ved at flytte udgangstidspunktet fra 1995 (i nogle tilfælde 1991) til 2000. Ændringsforslag 87 og 98 (i bilag III og bilag IV) blev forkastet af Kommissionen, fordi de allerede behandles andre steder og derfor anses for unødvendige. *(Det kan også fortolkes derhen, at de allerede er medtaget på tilfredsstillende måde og derfor kommer ind under punkt 3.2).*

3.4. Ændringsforslag, som Kommissionen har accepteret, men som ikke er medtaget i den fælles holdning

Ændringsforslag 2 (ny betragtning 2a) og ændringsforslag 4 kan accepteres af Kommissionen, men er ikke medtaget i den fælles holdning. Man har i den fælles holdning ikke fundet det nødvendigt at gentage, at de foreslåede mål ikke automatisk hindrer det samlede energiforbrug i at vokse. (Den absolutte og den fastsatte energimængde, der skal spares, kan dog anses for at indgå på tilfredsstillende måde i bilag I.1 i den fælles holdning).

Ændringsforslag 6, som henviser til den reduktion af energiintensiteten på 2,5 %, der er opstillet som mål i Parlamentets beslutning af 14. marts 2001, viser, hvor stor vægt Parlamentet lægger på at forbedre energieffektiviteten så hurtigt som muligt, og kan derfor accepteres, selv om det ikke er medtaget i den fælles holdning.

Ændringsforslag 9 indfører klart en mulighed for at benytte fonde for at få markedet for energieffektivitet i gang og kan derfor accepteres, selv om det ikke er medtaget.

Der er flere andre ændringsforslag, som Kommissionen kan acceptere, men som ikke er medtaget i den fælles holdning. Følgende fortjener en nærmere behandling, da de gælder artikel 4 og 5 om henholdsvis det generelle mål og målet for den offentlige sektor:

Ændringsforslag 28 kan i princippet accepteres af Kommissionen. Det er et vigtigt ændringsforslag, der afspejler Parlamentets syn på bindende mål og på en længere (niårig) målperiode, der består af tre treårige mål i stedet for et seksårigt.

Ændringsforslag 29 kan også delvis accepteres af Kommissionen, fordi tanken om den niårige målperiode er acceptabel. Den gradvise forøgelse af de tre målangivelser skaber imidlertid problemer, fordi det er i denne periode et mere nøjagtigt bottom-up-system til måling af målene skal tages i brug. Normalt vil et mere nøjagtigt bottom-up-system tillade et lavere mål, end det er tilfældet med et mål, som kun måles efter et top-down-system. Det skyldes, at fejlmargenen er mindre ved bottom-up-måling.

Ændringsforslag 32 pålægger medlemsstaterne at gennemføre nye foranstaltninger, hvis de rapporterer, at de ikke kan nå målet. Det kan accepteres efter en omredigering, da det vil

fremme øjeblikkelige foranstaltninger fra medlemsstaternes side. Det hører imidlertid bedre hjemme i artiklen om rapportering (artikel 14).

I ændringsforslag 39 (målene for den offentlige sektor) foreslås tre på hinanden følgende bindende treårige mål. Dette princip kan accepteres, selv om det ikke er medtaget. Den gradvise forhøjelse af målet til 2 % om året er imidlertid ikke i overensstemmelse med den gradvise udvikling og ibrugtagning af et mere nøjagtigt bottom-up-system, der skulle muliggøre et fast mål. Desuden ligger niveauet over det, nogle medlemsstater er i stand til at opnå. Ændringsforslag 40 kan accepteres af samme grund, nemlig at det henviser til tre på hinanden følgende treårige mål.

Ændringsforslag 41 fastsætter foruden de bindende mål obligatoriske retningslinjer for offentlige indkøb. Disse retningslinjer er den bedste måde, hvorpå man kan sikre, at målet faktisk kan nås.

Ændringsforslag 43 pålægger de enkelte medlemsstater at offentliggøre og aflægge rapport om deres retningslinjer for offentlige indkøb og forpligter Kommissionen til at vurdere dem. Det ville skabe retfærdighed, sammenlignelighed og med tiden en vis harmonisering, i det mindste når det gælder ambitionsniveau. Disse principper kan alle accepteres af Kommissionen.

Ændringsforslag 45 om en indgåelse af (frivillige) aftaler for at opfylde kravene er allerede blevet accepteret i andre direktiver (f.eks. direktivet om bygningers energipræstation), forudsat det har kunnet godtgøres, at de har tilsvarende virkning. Det kan også accepteres her, da det omtales i artikel 5, stk. 1.

Ændringsforslag 85 om passiv opvarmning og køling er vigtigt, men mangler i bilag III i den fælles holdning.

Foruden de her nævnte ændringsforslag kan Kommissionen også acceptere følgende af Parlamentets ændringsforslag helt, delvis eller i princippet: 30-31, 34, 38, 40, 44, 46, 51-52, 54, 60, 63, 65-66, 71-72, 75, 78, 95 og 107-109. De er af forskellige grunde ikke medtaget i den fælles holdning. I mange tilfælde ville mere tid og yderligere drøftelser have været nødvendig for at opnå Rådets accept. Eksempler herpå er ændringsforslag 30, 46 og 107 (undtagen afsnittet om differentierede mål, som Kommissionen ikke kan acceptere) og 108 (herunder benchmarking, der sandsynligvis kunne have været accepteret som top-down-indikator til vejledning for medlemsstaterne, når de skal udvælge omkostningseffektive sektorer til energieffektiviseringstiltag). Ændringsforslag 31 drejer sig om et nårigt mål i stedet for et seksårigt og kunne måske have været betragtet som en mulighed for fleksibilitetsforøgelse. Ændringsforslag 38, 40 og 44 er ikke medtaget i den fælles holdning, fordi både den offentlige sektors rolle og den offentlige sektors mål er blevet indskrænket i forhold til Kommissionens oprindelige forslag. Ændringsforslagene til artikel 7 i den fælles holdning (ændringsforslag 51, 52 og 54) kunne sikkert have været overvejet, selv om artikel 7 har fået en anden karakter i den fælles holdning. Ændringsforslag 63 om udskiftning af målere kunne sikkert også have været accepteret efter at have været drøftet og let omredigeret. Ændringsforslag 75 om en cost-benefit-vurdering foretaget af Kommissionen kunne sikkert også have været accepteret, men med andre frister og på andre vilkår. Ændringsforslag 78 og 95 om henholdsvis bilag I og III kunne med stor sandsynlighed også have været accepteret efter yderligere drøftelser.

(Kommissionen har forkastet følgende ændringsforslag til bilag III, som heller ikke er medtaget i den fælles holdning: Ændringsforslag 81, 89 og 91 om henholdsvis energieffektivitetsfremmende udstyr, skifte fra fossil energi til vedvarende energi og biobrændstoffer. Alle disse forslag ligger uden for det foreslåede direktivs anvendelsesområde).

3.5. Nye elementer, som Rådet har indført

I forhold til det forslag, Kommissionen har forelagt, indeholder den fælles holdning en række ændringer, hvoraf mange er i overensstemmelse med de ændringsforslag fra Parlamentet, som er beskrevet i det foregående. En bemærkelsesværdig undtagelse er, at det *bindende mål* er blevet ændret til et *vejledende mål* (artikel 4, stk. 1, og betragtning 8a). Der er heller ikke noget (højere) særskilt mål (1,5 %) for den offentlige sektor (artikel 5, stk. 1) længere. I stedet for er medlemsstaterne forpligtet til at træffe foranstaltninger, der bidrager til opfyldelse af det generelle mål (artikel 4, stk. 1). En vejledende liste over energieffektiviserings tiltag i den offentlige sektor er i stedet indføjet i et nyt bilag V.

Desuden er der indføjet en *udvalgsprocedure* i den fælles holdning. Den har til formål at videreudvikle beregningsmetoden i bilagene og tilpasse den til den tekniske udvikling. Dette er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets ændringsforslag. Endvidere er der blevet indført bestemmelser, der tillader brugen af *frivillige aftaler* og *hvide attester* som middel til opfyldelse af forpligtelsen i artikel 6 og til opfyldelse af målet.

4. KONKLUSION

Kommissionen mener, at den fælles holdning, der blev enstemmigt vedtaget den 19. september 2005, klarlægger mange ting, forbedrer definitionerne, indfører en tilfredsstillende udvalgsprocedure og opstiller retningslinjerne for måling af energieffektivisering. Den gør også den omkostningseffektive gennemførelse af direktivet i medlemsstaterne mere fleksibel.

Også andre spørgsmål, som drejer sig om kvalificeringsprocessen for dem, der leverer energitjenester og andre effektiviserings tiltag, og om fremme af finansieringsordninger for energieffektivitetsinvesteringerne, er blevet effektivt behandlet og forbedret. Kommissionen kan acceptere brugen af innovative takststrukturer, effektivitetsfondenes struktur og anvendelsen og kvalitetssikringen af energisyn i den fælles holdning. Foranstaltningerne for at sikre bedre måling og oplysende fakturering er også blevet tilfredsstillende formuleret, så der opnås en balance, som sikrer gennemførelse på en omkostningseffektiv måde.

Den fælles holdning underbygger således den enighed, Rådet har opnået om en lang række vigtige spørgsmål, og gør det på en måde, som i de relevante betragtninger og artikler medtager mange af de ændringsforslag, Europa-Parlamentet har vedtaget.

Kommissionen konstaterer imidlertid med beklagelse, at den fælles holdning ikke indeholder bindende mål, hverken når det gælder det generelle mål eller målet for den offentlige sektor. Den kan heller ikke acceptere betragtning 8a, som gentager og understreger, at de foreslåede sparemål ikke er bindende. Kommissionen mener, at energieffektiviseringsbestræbelsernes betydning undergraves af målets svækkede karakter og af betragtning 8a. Desuden må svækkelsen af kravene til retningslinjer for offentlige indkøb beklages.

Kommissionen bemærker den vægt, medlemsstaterne har lagt og stadig lægger på energieffektivisering. Kommissionen er således klar over, at forslagets generelle sigte har fundet bred støtte hos medlemsstaterne. Kommissionen ser her en vis inkonsekvens, når det gælder den foruroligelse over udsigten til overtrædelsesprocedurer, hvis sparemålene ikke nås (betragtning 8a), som medlemsstaterne giver udtryk for. Så meget mere, som medlemsstaterne kun behøver at træffe de foranstaltninger, der er omkostningseffektive. Ganske vist kan de enkelte borgeres og virksomheders "energiforbrugende adfærd" somme tider være vanskelig at påvirke så meget, som man kunne ønske, men energieffektiviseringen i den offentlige sektor kan påvirkes stærkt. Det kommer ikke klart frem i den fælles holdning.

Som helhed mener Kommissionen, at medlemsstaterne og EU ved ikke at opfylde de generelle sparemål i forslaget vil få svært ved at opfylde Kyoto-forpligtelserne. Det skyldes, at mindst halvdelen af forpligtelsen skal hentes fra øgede energibesparelser. Hvis målene ikke opfyldes, vil det også hæmme Fællesskabets bestræbelser på at opfylde de målsætninger for konkurrencedygtighed og beskæftigelse, som er opstillet i Lissabon-strategien. Endelig vil det betyde, at en mulighed for at forbedre energiforsyningsikkerheden i EU går tabt.

Kommissionen betragter derfor den fælles holdning som et vigtigt trin, hvorpå der kan bygges videre, og hvorfra der kan vendes tilbage til andenbehandlingen for at løse de få tilbageværende problemer i forbindelse med behovet for meningsfulde mål og for accept af den offentliges sektors ledende rolle.

Kommissionen anbefaler hermed den fælles holdning til Europa-Parlamentet.